

Dk. Karol Mendrala

KOŚCIÓŁ MIEJSCEM NAWRÓCENIA I ODNOWY

ŚPIEW: *Bądź mi litościw, Boże nieskończony*

WPROWADZENIE

Drodzy Bracia i Siostry! Gromadzimy się dzisiaj w imię Chrystusa, który jest Głową Kościoła świętego, aby skorzystać z Jego miłosierdzia. Choć Kościół jest święty świętością Jezusa, to jednak nieustannie musi się oczyszczać. Składa się bowiem ze słabych i grzesznych ludzi. My również takimi jesteśmy. Pomimo wielu wysiłków i podejmowanych prób, nieustannie upadamy. Rodzi to w nas zniechęcenie i zwątpienie. Bóg jednak zawsze wychodzi nam naprzeciw, bo jak mówi papież Franciszek: „On nigdy nie męczy się przebaczeniem”. Dlatego z ufnością, nadzieją i wiarą przystąpmy do tego pokutnego nabożeństwa biblijnego, które pozwoli nam doświadczyć wielkości i mocy Bożego miłosierdzia.

KOLEKTA

Panie, nasz Boże i Ojcie, Ty przez mękę swojego Syna dałeś nam życie; spraw, abyśmy przez pokutę zjednoczeni z Jego śmiercią, mogli się stać ze wszystkimi ludźmi uczestnikami Jego zmartwychwstania. Przez Chrystusa, Pana naszego.

KOMENTARZ DO PIERWSZEGO CZYTANIA

Za chwilę usłyszymy słowa z Księgi proroka Joela, które wypowiedział wobec Narodu Wybranego, cierpiącego klęskę i nieurodzaj po pladze szarańczy. Jako lekarstwo na nieszczęście, prorok wskazuje szczerą skruchę i podjęcie pokuty. Bóg bowiem nigdy nie pozostawia bez odpowiedzi tych, którzy chcą się do niego nawrócić.

CZYTANIE PIERWSZE: Jl 2, 12-18

2 ¹²*Tak mówi Pan: «Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament».* ¹³*Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki*

w łaskawości, a lituje się na widok niedoli. ¹⁴Kto wie? Może znów pożałuje i pozostawi po sobie błogosławieństwo plonów na ofiarę z pokarmów i ofiarę płynną dla Pana Boga waszego.

¹⁵Na Syjonie dmijcie w róg, zarządzcie święty post, ogłoście uroczyste zgromadzenie. ¹⁶Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! Niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty a oblubienica ze swego pokoju!

¹⁷Między przedsionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, służą Pańscy! Niech mówią: «Przepuść, Panie, ludowi Twojemu i nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami. Czemuż mówić mają między narodami: Gdzież jest ich Bóg?»

¹⁸I Pan zapalił się zazdrosną miłością ku swojej ziemi, i zmiłował się nad swoim ludem.

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 25[24], 4-5.6 i 7bc.8-9.10 i 14 (R.: por. 16a)

Refren: *Pamiętaj o nas, miłosierny Panie.*

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, *
na swoją miłość, która trwa od wieków.
Tylko o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu *
ze względu na dobroć Twą, Panie.

Dobry jest Pan i łaskawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczy ubogich dróg swoich.

Wszystkie ścieżki Pana są pełne łaski, *
dla strzegących Jego praw i przymierza.

*Bóg powierza swe zamiary tym, którzy się Go boją, *
i objawia im swoje przymierze.*

KOMENTARZ DO DRUGIEGO CZYTANIA

W drugim czytaniu usłyszymy słowa św. Jana, umiłowanego ucznia Chrystusa, który przypomina nam o wielkości Bożej miłości. Każdego chrześcijanina Bóg nazywa swoim dzieckiem i chce, aby trwał w Jego miłości. Jednak z powodu naszych grzechów niejednokrotnie odwracamy się od Boga. Św. Jan przypomina nam, że Jezus po to przyszedł na ziemię, aby zgładzić nasz grzech i pojednać świat ze sobą.

CZYTANIE DRUGIE: 1 J 3,1-6

3¹Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec:

zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi:

i rzeczywiście nimi jesteśmy.

Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego.

2Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi,

ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy.

Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni,

bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

3Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję,

uświęca się podobnie jak On jest święty.

4Każdy, kto grzeszy, dopuszcza się bezprawia,

ponieważ grzech jest bezprawiem.

5Wiecie, że On się objawił po to, aby zgładzić grzechy,

w Nim zaś nie ma grzechu.

6Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy,

żaden zaś z tych, którzy grzeszą,

nie widział Go ani Go nie poznał.

KOMENTARZ DO TRZECIEGO CZYTANIA

Św. Łukasz nazywany jest apostołem Bożego miłosierdzia. Za chwilę usłyszymy fragment jego Ewangelii, w którym przedstawia historię spotkania

Zacheusza z Jezusem. Postawa Zacheusza jest dla nas przykładem wiary, że Bóg ma moc przemienić nasze życie i determinacji w podejmowanych działaniach, aby Go spotkać. Odpowiedź Jezusa, który zechciał zatrzymać się w domu Zacheusza, dowodzi, że nasze wołanie do Boga nigdy nie pozostaje bez odpowiedzi.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

Aklamacja: *Alleluja / Chwała Tobie, Słowo Boże.*

*Chwała Tobie, Panie, który zostałeś wydany za nasze grzechy
i zmartwychwstałeś dla naszego usprawiedliwienia.*

Aklamacja: *Alleluja / Chwała Tobie, Słowo Boże.*

EWANGELIA: Łk 19, 1-10

19 ¹Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. ²A był tam pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. ³Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. ⁴Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamędy bowiem miał przechodzić.

⁵Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu». ⁶Zeszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. ⁷A wszyscy, widząc to, szemrali: «Do grzesznika poszedł w gościnę».

⁸Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: «Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnice».

⁹Na to Jezus rzekł do niego: «Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. ¹⁰Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło».

HOMILIA

Drodzy Bracia i Siostry!

Pan Bóg nigdy nie opuszcza człowieka i zawsze czeka na nas z otwartymi ramionami. Co więcej, nie czeka w sposób bierny, ale na różne sposoby stara się

przyprowadzić nas ku sobie. Nasz udział w tym nabożeństwie również jest oznaką Jego działania, jest naszą odpowiedzią na Jego zaproszenie.

Bóg zgromadził nas dzisiaj, aby wlać w nasze serca swoje życiodajne Słowo. Dobrze wiemy, jak wskutek codziennych trosk, zabiegania, tracimy sprzed oczu rzeczy najważniejsze, najistotniejsze, nieraz zapominając nawet o Bogu. Wówczas gubimy sens życia, które z czasem wypełnia marazm i brak nadziei. Bóg jednak zna nasze pragnienia i wie, że tylko On może je zrealizować, dlatego woła dzisiaj do każdego z nas: *Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem.*

Kiedy słyszymy wezwanie Boga do nawrócenia, rodzi się w nas potrzeba udzielenia na nie odpowiedzi. Jednak nie może to być zwykła odpowiedź, której udziela się w wyniku poczucia obowiązku, ale odpowiedź, którą chcemy wyrazić poprzez autentyczną, szczerą postawę naszego serca, w którym obecne jest doświadczenie żywego Boga i Jego miłości. Nieraz być może uśpione, nieraz zakopane pod trudnymi doświadczeniami życia, nieraz przygniecione grzechami. Ale mimo wszystko, to doświadczenie jest w nas żywe i Bóg posługuje się nim, aby przypominać nam o tym, jak bardzo ukochał człowieka i jak bardzo pragnie, aby żyć z nim w bliskiej relacji. Obdarzył nas przecież miłością największą: *zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy* – jak przypomniał nam to św. Jan.

Przykładem takiego pragnienia, które tli się we wnętrzu każdego człowieka, które nie pozwala pozostawić go bez odpowiedzi, jest bez wątpienia postawa Zacheusza. Jego grzeszne życie, choć z pewnością wygodne i przyjemne, nie zaspokajało najgłębszych pragnień, które nosił w sercu. Odczuwał pustkę, czuł się samotny i niespełniony. Gdy usłyszał o Chrystusie, wiedział, że musi zaryzykować. Rozczarowany swoimi pomysłami na życie, zawiedziony swoim grzesznym życiem, postanawia postawić wszystko na Jezusa Chrystusa. Gdy Zacheusz dowiedział się, że Jezus znajduje się w pobliżu, wszystko inne przestało się dla niego liczyć, za wszelką cenę chciał Go zobaczyć. Jakie musiało być zdziwienie Zacheusza, gdy Jezus zawołał go po imieniu! Co więcej, zechciał zatrzymać się u niego w domu.

Doświadczenie spotkania Boga, *laskawego, miłosiernego, nieskorego do gniewu i wielkiego w laskawości*, sprawia, że sami porzucamy nasze grzeszne życie. Tak, jak zrobił to Zacheusz, któremu Jezus nie prawił żadnych moralnych pouczeń, ani

nie upominał go za jego dotychczasowe życie. Zacheusz, który był odrzucony przez swoich rodaków, doświadczył pełnych miłości ramion miłosiernego Ojca i to wystarczyło, aby z radością ogłosił: *Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie.* To są owoce doświadczenia Bożego przebaczenia.

Bracia i Siostry, otwórzmy się dzisiaj na działanie Jezusa Chrystusa. Zaprośmy Go do naszego życia, pozwólmy Mu wejść w naszą codzienność. On nie potępia nas za nasze winy, ale chce ofiarować nam swoje przebaczenie, chce dać się poznać jako Zbawiciel pełen miłosierdzia.

Łaski przebaczenia szczególnie możemy doświadczyć we wspólnocie Kościoła, który głosi, że Bóg w Jezusie Chrystusie pojednał ze sobą grzeszną ludzkość, a w nim, tj. w Kościele, dzieło pojednania trwa i za jego pośrednictwem rozlewa się na świat. Sam Chrystus przekazał apostołom władzę odpuszczania grzechów: *Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.* Kościół, przez głoszenie słowa Bożego, wzywa do wiary, nawrócenia i pokuty. Jest to głos samego Chrystusa, który woła dzisiaj do każdego z nas: *Oto stoję u drzwi i kołaczę. Jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną.*

Niech naszą odpowiedzią na to Chrystusowe wezwanie, będzie szczery akt żalu, który teraz wspólnie uczynimy.

AKT POKUTY

C: Chrystus Pan powołał nas, grzeszników, do życia w prawdziwym zjednoczeniu z Nim. Dlatego niech każdy z nas wzbudzi w głębi serca akt żalu i zrobi konkretne postanowienie poprawy.

Po chwili ciszy wszyscy razem mówią:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu...

C: Panie Boże, Ty wszystko wiesz. Znasz naszą szczerą wolę służenia lepiej Tobie i braciom. Wejrzyj na nas i wysłuchaj nasze błagania.

Lektor:

Prosimy Cię, udziel nam łaski prawdziwego nawrócenia.

W. Wysłuchaj nas, Panie.

Prosimy Cię, wzbudź w nas ducha pokuty i umocnij nasze postanowienia.

W. Wysłuchaj nas, Panie.

Prosimy Cię, odpuść nam grzechy i przebaczone zaniechania.

W. Wysłuchaj nas, Panie.

Prosimy Cię, napełnij serca nasze duchem ufności i wielkoduszności.

W. Wysłuchaj nas, Panie.

Prosimy Cię, uczyn nas wiernymi uczniami Twego Syna i żywymi członkami Jego Kościoła.

W. Wysłuchaj nas, Panie.

C: Odmówmy modlitwę, której nas nauczył Jezus Chrystus, i prośmy o miłosierdzie naszego Ojca w niebie, który nie chce śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i żył.

Ojcze nasz...

MODLITWA KOŃCOWA:

Boże, nasz Ojcze, Ty nas uczyniłeś swoimi przybranymi dziećmi, abyśmy byli święci przed Twoim obliczem i cieszyli się z przebywania w Twym domu. Przyjmij nas i zachowaj w swojej miłości, byśmy z radością żyli w Twoim świętym Kościele. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

BŁOGOSŁAWIENSTWO:

ŚPIEW:

1. *Pan Jezus grzechy nasze na krzyż ze sobą wziął
i tam je wszystkie zgładził niewinną śmiercią swą.
O przebac, dobry Jezu, żem grzechem zranił Cię!
I udziel mi swej łaski, bym z niego podniósł się.*

2. *Chrystus krzyżową śmiercią wysłużył łaskę nam,
otworzył dla nas niebo, chce wszystkich widzieć tam.
O, Zbawco mój i Panie, już będę lepiej żył,
bym Ciebie ujrzał w niebie, na zawsze z Tobą był*
3. *Pan Jezus, choć umiera, zwycięskim Królem jest!
Na krzyżu wszak pokonał ciemności zła i śmierć!
Kłaniamy Ci się, Panie, błogosławimy wraz,
żeś przez swą śmierć z miłości odkupić raczył nas.*